

Mexiko #1

Magazín ■ Jan Netolička

Hola! Jak jsem zmiňoval již v předešlém editoriale, na nějakou dobu jsem se rozhodl vydat do Mexika. Jakožto fotograf jsem navázal spolupráci se svatebními, fotografickými a realitními agenturami, pro které jsem měsíc vytvářel foto a video obsah. Po měsíci jsem si přivezl mnoho zkušeností právě v této oblasti – tedy kéž by jen v této oblasti. Vraždy, krádeže, drogy, kartel, politika, kultura... Zkrátka výlet se vším všudy.

Pojďte se se mnou podívat (nejen) na technologie v zemi třetího světa. Článek je rozdělen na dvě části. První popisuje přípravy na cestu, využití technologií a aplikací, obsah mého batohu apod. V druhé části se dočtete pár mých zajímavých zkušeností a historek z Mexika.

3, 2, 1, COVID!

A jak to tedy vše začalo? Jak jinak než covidem. Během pandemie (čukám a dělám, že je to vše za námi) jsem si vzpomněl na svůj kontakt v Mexiku z minulé exotické dovolené v Karibiku, kde jsem byl minulý rok v únoru – tudíž těsně před pandemií. Tehdy se mi povedlo vyfotit pár skvělých fotek z dronu a prodat je tamnímu fotografovi Charlesovi.

S Charliem jsme zůstali v kontaktu. Přišel covid a já ztratil většinu práce, podobně jako většina lidí. Zároveň jsem ale získal spoustu volného času, tudíž jsem dělal vše proto, abych ze situace vytěžil co nejvíce. Díky okolnostem byla motivace veliká.

Představil jsem Charliemu svůj business plán, zeptal jsem se, jak se se situací vypořádávají v karibském ráji. No, co čekáte, Mexiko bylo zavřené dva týdny a následně „fungovalo“ dál. Jinak řečeno, zbytek světa se snažil cestovat právě do Mexika za určitou svobodou (tudíž nie nového). Využil jsem

okolností, zaměřil se právě na svatby, které se mohly konat právě jen v Mexiku (a kdo by nechtěl mít svatbu u Karibiku, že?), a dali jsme se do práce. Vytvořili jsme agenturu, která pomáhala s celkovou organizací svateb, focením a mnohým dalším.

Po pár měsících bylo vše hotovo, moje online spolupráce nebyla až tak potřeba, takže jsem se rozhodl vydat na místo dění s cílem zkontrolovat agenturu, rozšířit si portfolio a udělat si pracovní dovolenou s úkolem poznat Mexiko úplně z jiné strany než ze strany pěťhvězdičkového hotelu.

BACKPACK ONLY!

Vysvětlení již máme, pojďme tedy na mé (technologické) kroky při cestě do Mexika. Podrobnější recenzi všech zmíněných aplikací najdete v mém minulém článku o chytrém cestování, aspoň máme šanci zjistit, jestli má teorie opravdu fungovala v praxi.

Vše začalo výběrem termínu a letenek. Tento proces mi zabral bezmála několik týdnů. Začal jsem hledáním na [Kiwi.com](https://www.kiwi.com), kde jsem si vytipoval nejlevnější letenky, ale často s několikahodinovými přestupy, ze kterých jsem měl poměrně strach kvůli covidové situaci v daných zemích.

Už z minulého roku jsem věděl, že nejsnáze se dá do Mexika dostat s leteckou společností [Lufthansa](https://www.lufthansa.com), koukl na jejich webovky, uvolnil o pár tisíc více

z peněženky za cenu jednoho rychlého přestupu v Německu, a měl koupeno. Pro představu – letenky mě stály 20 000 Kč. Příplatek za kufr by mě stál další 3 000 Kč, což jsem se rozhodl, že potřebovat nebudu. Spoiler: do Mexika mi přišel balík z Česka s několika batohy určenými k nafocení. Takže při cestě zpátky jsem musel do jednoho batohu dát další čtyři plus samozřejmě všechny ostatní věci. Myslíte si, že se povedlo?

Na stejný termín jako u letenek jsem si hledal ubytování přes [Airbnb](https://www.airbnb.com), kde jsem si vybral hezký apartmán s kuchyňkou a střešním bazénem, kousek od moře a centra dění. Když jsem si zadal termín ubytování na necelý měsíc (asi 28 dnů), cena byla 16 500 Kč. Háček byl v momentě, kdy jsem si termín prodloužil o tři dny, a cena mi klesla na 15 000 Kč díky slevě za měsíční pobyt. No samozřejmě jsem si koupil měsíční pobyt a byt nechal tři dny volný. Jednoduše Mexiko.

Letenky a ubytování hotové, jde se na finance. Připravenou jsem měl svou kreditní kartu od Komerční banky, kartu Revolut ([recenze](#)) hlavně na pojištění a případné salonky a Twisto ([recenze](#)) jako záložní kreditní kartu.

Před nástupem do letadla jsem si nechal v Praze udělat antigenní test a pár hodin před odletem online check-in přes oficiální aplikaci od Lufthansy,

kteřá je dost přehledná, jen trochu pomalejší. Můžete si v ní rychle změnit sedadlo, udělat upgrade a mnoho dalšího. Boarding pass jsem nedostal online do aplikace, bohužel jsem si ho mohl vyzvednout až na letišti kvůli pandemii.

S sebou jsem měl menší krosnu a skvělou taštičku od Peak Designu s dronem. Určitě překročil váhu i rozměry, ale nějak jsem správně doufal, že to nikdo nebude řešit.

Do batohu jsem si narval oblečení na měsíc, kabely a techniku. Mohu říct, že jsem byl opravdu nesmírně rád za svou volbu vzít „pouze“ MacBook Air, jedenáctipalcový iPad Pro, bezzrcadlovku a dron Mavic Air 2s. Hned jsem se pochlubil, že jsem si nakonec nekoupil třináctipalcový iPad, Mavic Pro, AirPods Max a velkou zrcadlovku místo jejich menších variant.

 TIP: POKUD SI DRON BERETE NA PALUBU, MUSÍ MÍT VYTAŽENOU BATERII.

V letadle jsem se spolehl na zábavu v podobě práce na iPadu a stažených filmů z Netflixu a HBO GO. Mimochodem, nikdy jsem nebyl tak vděčný za iPad než na cestě do Mexika! To vám určitě potvrdí i náš Filip. Ne vždy se vám chce vytahovat často nechráněný MacBook, který ve většině situací zabírá více místa.

Většinu volného času v Mexiku jsem trávil s aplikací Duolingo. K této aplikaci nemám slov, vyložene mě učení španělštiny od úplného začátku tak bavilo, že jsem často vyměnil pláž, moře, party pouze za večer s iPhonem v ruce. Recenzi na Duolingo najdete ve Filipově článku.

SVATBY

Trochu zde nakousnu svou práci a ve zkratce vám povím něco o tamních svatbách.

Svatby v Mexiku jsou z větší části podobné českým. Svatby bývají vždy v hotelových komplexech,

Využil jsem okolností, zaměřil se právě na svatby, které se mohly konat právě pouze v Mexiku (a kdo by nechtěl mít svatbu u Karibiku, že?), a dali jsme se do práce.

v těch větších jsou klidně až čtyři zároveň. Obřady jsou vždy katolické v otevřeném kostelíku. Po obřadu přijde na řadu focení novomanželů a přesun na plážovou party s prvním tancem, hodem kyticí apod. Jídlo je vždy formou bufetu.

Nejčastějšími klienty byli Američané či obyvatelé Mexika. Zajímavé bylo, jak byli všichni nadšení ze skutečnosti, že je přišel fotit blondatý Evropan, který občas nerozuměl ani slovo, za to se ale pořád usmíval. Měli opravdu radost a já si tam přišel občas jako skvělá atrakce. Z 15 svateb mě na deseti z nich začali balit homosexuálové, přinášeli mi kytice, zvali na drinky anebo rovnou ihned do pokoje. Vysvětlit jim, že jsem opravdu hetero, bylo někdy těžší, než se může zdát.

Rozdíl začíná v momentu, kdy si uvědomíte, že se nacházíte v Karibiku. Zatím nebudu mluvit o přístupu personálu, to si nechám do dalšího čísla, ale mám na mysli přírodu. Kouknete se kolem sebe, všude jsou jen palmy, čistá obloha, horko, bílý písek a azurové moře. Z pohledu fotografa to pro mě byly nejjednodušší svatby vůbec. Každá fotka měla nezapomenutelnou atmosféru Karibiku.

CENOTES

Celý Yucatán leží na tzv. Cenotes. Jsou to zatopené závrtky krasového původu. Jednoduše řečeno čistší

vodu jste prostě neviděli. Má to něco do sebe.

A proč vlastně o nich vůbec píšu? Jen se koukněte na ty fotky pod vodou, které se tu dají vyfotit. Podle mě je to jediné místo na světě, kde mohou vznikat podobné snímky – ta autenticita je unikátní. Často si novomanželé právě toto focení dokupovali. Vždy jsme jim nechali 2 dny po svatbě na vystřízlivění a šlo se na věc.

A co byste čekali? Samozřejmě jsem za ten měsíc potkal dva páry, které neuměly vůbec plavat. Ano, takhle bych popsal Mexičany. Na tento styl fotek je důležitá technika potápění. Abyste se nenadnášeli na hladině, ale pořádně jste se potopili (platí to pro mě jakožto fotografa, tak i pro modely), je důležité před vynořením vydechnout všechny vzduch. Občas si lidé, ale neuvědomí, že mají na sobě několikakilogramové šaty. Dostat je zpátky může být problém. Proto jsme vždy na focení dva a střídáme se v zachraňování lidských životů. Může to znít zvláštně, ale pro mě jsou toto nejsilnější vzpomínky.

Pojďme ukončit tuto formálnější část. V dalším dílu vám povím více o používání technologií a Applu právě v Mexiku a rozebereme si (nejen pracovní) psychiku samotných Mexičanů.

Pojďme se teď kouknout na mých pár peprných historek, které se vám jinde než v Mexiku stát nemohou.

Rád bych hned na začátek napsal, že vám těmi-
to zkušenostmi nechci vůbec zkazit Karibik.
Můj loňský pobyt v pětihvězdičkovém hotelu byl
úplně o něčem jiném a nezažil jsem nic takové-
ho. Tentokrát ale využívám situace a svého parťáka
i místních se ptám právě na tyto pikantnosti.

KARTEL, MAFIE

Kartel v Mexiku je několikanásobně větší než
samotné obranné a státní složky země. Byl jsem zde
v den voleb, kdy se mimochodem nesmí pít už den
před volbami. Důvod si domyslíme. Volby „překvapi-
vě“ vyhrála mafie, která je v celém Mexiku normál-
ní součástí života.

Běžně na ulici potkáte černý pikap s větší zbroj-
ní silou, než má celá Česká republika nebo ochran-
ku v klubu, která má místo obušku samopal.
Jednoduše všechna černá auta patří vždy mafii, kdo
jiný by si v tropech kupoval černé auto? Představte
si, jak jsem se cítil, když mí známí objevili, že
vlastním starší černý Mercedes a v Mexiku jsem si
půjčil bílý.

Mafie vládne městu. Večer na hlavní ulici vás
osloví v průměru co 2–3 minuty, zda nemáte
zájem o nějaké drogy, ráno vás uvítají na fede-
rální pláži, kde pronajímají zdejší stínící lehátka
a účtují si za ně peníze, a odpoledne je s největší

pravděpodobností potkáte na jejich výletních
lodích.

Běžně jsou v místě mého bydliště (Playa del
Carmen) zabiti 2–3 lidé denně jen za to, že například
nezaplatili nájem. Proč tomu tak je, si povíme příště
v souvislosti s povahou Mexičanů.

Já hned první noc slyšel před apartmánem
(v opravdu hezké čtvrti) hádku a po pěti minutách
výstřel. Určitě jen do vzduchu.

HISTORKA PRO TVRDŠÍ

Na mou první svatbu jsem jel fotit do hotelu Hard
Rock. Vyjžděli jsme brzy ráno a jako první jsme
dorazili ke vstupní bráně hotelu. Jakožto turista se
rozhlížím všude dokola a zaměřím se na tři slou-
py u plotu hotelu. Podívám se pořádně, požádám
Charlieho, aby přišel blíž, no a na sloupech byly tři
čerstvě napíchnuté hlavy. Zavolali jsme policii, ta je
hodila do pikapu – a to je vše. No nebudu vám kecat,
tohle bych na své svatbě asi nechtěl vidět.

A PŘÍŠTĚ?

Jestli vás zaujal první díl, v druhém vás určitě potě-
ším. Ať už jste fanoušky dalších peprných historek,
kterých mám víc, nebo vás zajímá využití technolo-
gií v Mexiku. Podíváme se také na mexickou kulturu
a psychiku, která je, můžu říct, jedinečná.